

PRÆFATIO

dei maximè conveniret, verbique lance præponderaret, *Lectori*, sine verborum obscuritate, & studio partium, Theologica i. e. iusta accuratione pariter atqve brevitate, sine ullo tamen rei dispendio, exhiberem, eorumque adeò studiis hoc pacto inservirem, quibus neque temporis, neque etiam librorum copia est, prolixius tradita, perlegendi, atqve inqvirendi. Quod enim Nominibus atqve Honori nonnullorum parferim, qui unam alteramve sententiarum, quam virgula censoria notavimus, foverunt, eo ipso curiositati *Lectoris* parum me detraxisse, infimulqve in Ecclesiæ commoda minus peccâsse censeo, quàm si Viros, qui partim eidem studia præstiterunt insigniter, partim etiam inter ejus pomœria adhuc hodiè non absqve laude militant, cum offendiculo & non sine motâ ipsis bile nominare studuissem; *In multis enim, inquit Jacobus, offendimus omnes, si quis autem ne in uno quidem offendit verbo, hic perfectus vir esto.* Tanta enim mortalium in hâc vitâ est imbecillitas, ut vel *Sancto Mosi quædam exciderint*, labiisque suis quicquam pronunciarit, cujus eum pœnitere omninò oportebat Ps. CVI, 33. Quo loco sacer *Pates* in fontibus vocula נָטַף usus fuit, quæ *inconsideratam atqve temerariam oris apertionem* denotat, quo sensu sapientissimus *Salomo* eâ utitur Prov. XII, 18. יֵשׁ בְּוֹטָהּ כְּסִרְקָרָה חֶרֶב *Existit quispiam effutens inutilia, quibus ad instar gladii confodit, at lingua Sapientum est medicina.* Unde perspectum est, occurri quidem debere ejusmodi ictibus, quibus vel *ab Amicis incautum, vel ab hostibus protervum vulnus infligitur*, etsi fortè manum ignores, quæ gladium strinxerat. Scopus enim impræsentiarum unicus mihi est, *medicinam veritatis adbibere*, simpliciqve stylo dicere, *hoc verum, istud falsum esse* contentus sacræ
Scri-